

Roman Watanabe:

V JAPONSKU JSEM SI SPLNIL SVÉ SNY

Japonci bývají často obtížně čitelní. Ale když o ně projevíme upřímný zájem a pochopení, dokáže to ocenit i nezarputilejší tradicionalista. V rozhovoru pro TRADE NEWS nám to potvrdil i Roman Watanabe, předseda České hospodářské a průmyslové komory v Japonsku, který se v zemi vycházejícího slunce dlouhodobě usadil a důvěrně poznal tamější společnost.



Roman Watanabe

Předseda České hospodářské a průmyslové komory v Japonsku (CCCIJ), člen výboru European Business Council in Japan (EBC) pracoval od roku 1998 jako ředitel slovenské pobočky, později od roku 2011 japonské pobočky české společnosti Zoner

Vždycky jste si přál žít v Japonsku. Naplnila skutečnost vaše očekávání?
Máte pravdu, už jako malý kluk jsem byl uchvácen Japonskem a od dvaceti

jsem snil o tom, že tam jednou budu žít. Zajímala mě japonská bojová umění, kultura i historie. Když mi bylo třicet, můj sen se mi splnil. Vycestoval jsem

na studijní pobyt na Mezinárodní školu bojových umění ve městě Kacuura poblíž Tokia v prefektuře Čiba. S jedním splněným snem se zrodily a postupně plnily sny další.

V čem vás tato země mile překvapila a na co jste si třeba hůře zvykal?

I když jsem si hodně nastudoval ještě před odjezdem, realita předčila má očekávání. Třeba perfektně fungující infrastruktura či ohleduplná společnost. Japonci prožívají své malé i velké starosti, smutky i radosti, ale nechávají si je pro sebe. Jsou empatičtí, příjemní a usměvaví. Časem začnete jejich mentalitu vnímat jako osvěžující faktor tamější společenské atmosféry. Na straně druhé jsem trochu „bojoval“ s jejich striktní dochvilností a preferencí i nevyřčených zájmů celku před jednotlivcem. Tomuto pro Japonce velmi významnému kulturnímu prvku říkám s trochou nadsázky „čtení vzduchu“.

Absolvoval jste Mezinárodní školu bojových umění a etabloval se jako manažer v Centru pro bojová umění a japonskou kulturu v Ósace. Hodily se vám někdy zkušenosti z této oblasti také ve vztazích s japonskými manažery?

Rozhodně. Během studia bojových umění, japonské kultury a historie začnete lépe vnímat charakterová specifika japonského národa a jejich odraz v současné společnosti. Tato nepsaná pravidla se týkají nejen privátních vztahů, ale i obchodních, firemních a všech dalších. Pokud je začnete sami dodržovat, získáte si respekt, uznání a určitou vstřícnost svých japonských protějšků.

Čemu jste se naučil v japonském byznysovém prostředí?

Dvacet let dobrých i špatných zkušeností mi nesmírně pomohlo rozvinout schopnost navázat kontakty s představiteli odlišné kultury a zdokonalit komunikační a vyjednávací dovednosti.

A čím jste inspiroval své japonské partnery vy?

Myslím, že možná kreativitou, možná také svou znalostí zdejší historie a staré kultury.

”

SOUČASNÉ JAPONSKO
CIZINCE VÍTÁ.

Japonsko je známo tím, že je k cizincům velmi odtažitě a nedůvěřivé, hovoří se dokonce o diskriminaci. Můžete to potvrdit z vlastní zkušenosti?

Osobně jsem se s žádnou diskriminací nesešel, ale vím, že ještě například před dvaceti lety se podobné případy vyskytovaly. I Japonsko se však mění, i když velice pomalu. To současné naopak cizince vítá. Důvodem je zejména nepříznivá demografická situace. Podle prognóz by se v průběhu dalších třiceti let měl snížit počet obyvatel přibližně o dvacet procent a vzrůst počet pracovně pasivních obyvatel. Vláda proto připravuje programy na podporu zaměstnávání cizinců a jejich podílu na tvorbě HDP.

Co nabízí Česká hospodářská a průmyslová komora v Japonsku (CCCIJ) českým firmám

- Pomoc s etablováním na japonském trhu,
- asistenci při vyhledávání partnerů,
- odborné poradenství,
- kooperaci při vytváření obchodního plánu,
- asistenci při zakládání firmy,
- informační servis apod.

www.cccij.com



V letech 2006 až 2011 působil Roman Watanabe jako ředitel Centra bojových umění a japonské kultury šintoistického chrámu Sumijoši Taiša. Je držitelem 7. danu, mistrovského stupně v japonském bojovém umění jodo, a 5. danu v boji tasení meče laidó. Je instruktorem a držitelem titulu mistra Japonska z roku 2022 v bojovém umění jodo (viz snímek)

Jste zakládajícím členem a předsedou České hospodářské a průmyslové komory v Japonsku.

Co vás k tomu vedlo a jak se podařilo naplnit vaše představy o její roli ve vzájemných obchodních vztazích?

V letech 2011 až 2012 jsem se jako reprezentant české společnosti Zoner na japonském trhu dohodl s Velvyslanectvím České republiky v Tokiu na založení České hospodářské a průmyslové komory v Japonsku (CCCIJ). Impulzem k jejímu ustavení byl rostoucí zájem českých firem a podnikatelů o asistenci v době, kdy již sedmnáct podobných institucí ze zemí EU na ostrovech působilo. V neposlední řadě jsme zohlednili i skutečnost, že v té době sílila vlna zájmu japonských investorů, konkrétně šlo o asi 270 firem, o naše teritorium.

Od své registrace v roce 2014 na japonském Ministerstvu hospodářství, obchodu a průmyslu pomáhá CCCIJ rozvíjet v regionu příznivé obchodní klima zejména pro české podnikatelské subjekty a propaguje Českou republiku, výrobky a služby našich firem v odlišném kulturním prostředí, kam by bez institucionální podpory pronikaly jen obtížně.

Co se komoře za deset let fungování již podařilo?

Uspořádali jsme řadu akcí a obchodních seminářů, prezentovali Českou republiku na událostech hostujících organizací, pomohli jsme při zřízení honorárního konzulátu ČR na Okinawě, podpořili desítky českých podnikatelů a firem. S cílem posílit český vliv v exportní oblasti jsme se začlenili do projektu ekonomické diplomacie Ministerstva zahraničních věcí PROPEA, rozšiřujeme členskou základnu CCCIJ a posilujeme povědomí o jejich aktivitách v japonské byznysové komunitě.

A jaké jsou vaše nejbližší plány?

Kromě tradičního obchodního semináře v České republice o podnikání v Japonsku se zaměřením na české malé a střední firmy chceme pokračovat v poskytování informací stávajícím členům, organizování networkingových příležitostí pro ně a obchodní partnery v Japonsku a jako oficiální partner kanceláře generálního komisaře české expozice na EXPO 2025 v Ósace pomáháme v oblasti marketingu našemu organizačnímu týmu. ■

ZA ROZHOVOR DĚKUJÍ JANA JENŠÍKOVÁ A VĚRA VORTELOVÁ
FOTO: ARCHIV R. WATANABEHO